

tist, og derfor har jeg fundet mig i at slutte mig til Anskuelser og Forslag, der vare støttede til disse Anskuelser, som jeg hellere for mit Bedkommende havde seet borte. Den almindelige Begrundelse af det Forslag, der fra Udvalget foreligger til disse 2 Paragrapher, har været saa grundig og saa udtømmende fra den ærede Ordførers Side, at jeg kan forskaane mig selv og Thinget for yderligere at udtale Noget derom. Det forekommer mig, at han paa en saa indtrængende og afgjørende Maade har imødegaaet de Bemærkninger, den ærede Justitsminister havde fremsat derimod, at det ikke forekommer mig vanskeligt at see, hvor det Rette og Sande ligger, og det, jeg med Hensyn til den ærede Justitsministers Uttringer endnu kunde have at sige, indskrænker sig derfor til et Par ganske spredte Bemærkninger. Jeg vilde nemlig til det, den ærede Ordfører udtalte om det Hensyn, der skulde tages til den hele Betragtning- og Opfattelsesmaade hos den Deel af Folket, som denne Lov i det vigtigste Punct nærmest angaar, søle, at dette Hensyn bliver saameget større og saameget nødvendigere for Staten at tage, naar det er afgjort, at Staten ikke, hvor den kommer i Berøring med denne Folkeklasse med Hensyn til Arbejde, den skal lade udføre, holder sig til den samme Betragtning- og Opfattelsesmaade. Saa snart Staten igjennem Lovgivningen forbyder Noget, som den almindelige Mand mener ikke burde være forbudt, og Staten eller de offentlige Autoriteter saa selv, naar de skulle benytte disse Folk til Ting, som i Loven er forbudt, dog alligevel benytter dem til dette Brug, saa lider selve Statens og Lovgivningens Anseelse overordentligt, og det er langt heldigere for den hele Stilling, at disse Love forandres. Det er nemlig noget ikke Usædvanligt fra flere Autoriteters Side, at de benytte deres Bygningsarbejdsfolk om Søndagen, og navnlig har det været Tilfældet fra Politiets Side med Hensyn til Arbejde ved Raadhuset. En af de Paagældende har berettet mig, hvilket der vist ogsaa kan skaffes Beviisligheder for, om det nægtes, at han selvanden efter Politiets Anviisning og under Politiets Dine har arbejdet uden paa den Deel af Raadhusbygningen, der anvendes til Gudstjeneste, altsaa Capellet, paa en

Stillaads, som hængte ned over Vinduerne i Capellet, medens der holdtes Gudstjeneste i Capellet indenfor Vinduerne, og Politiet har seet paa, at Murere arbejdede paa en Stillaads udenfor disse Vinduer. Men, naar Politiet saa viensynligt som her tilfidesætter alle saadanne Hensyn, saa forekommer det mig paa den anden Side virkelig besynderligt at udtale sig, som skeet er, naar der bliver Tale om at lempe denne Lov en lille Emule af Hensyn til de paagældende Haandværkeres større Frihed. — Det er baade idag af den ærede Minister og under Sagens første Behandling af flere anført, at den nu gjældende Lovgivning ikke gif ud paa at tvinge Nogen til Gudstjeneste, men dette er netop Tilfældet, thi den paalægger alle Huusbønder, der have Andre under sig, enten Læredrenge eller Tyende, ikke alene at give dem Leilighed til sluttigen at besøge Gudstjenesten, men ogsaa at tilholde dem at benytte denne Leilighed, og der paalægges altsaa Huusbonden en Forpligtelse til at tilholde sine Underordnede sluttigt at gaae i Kirke og søge Gudstjenesten, hvilket altsaa er en Tvang, vi have beholdt fra en tidligere Tid, uagtet man har paaastaaet, at den nuværende Lovgivning ikke kjendte til nogen saadan Tvang. Med Hensyn til en Bemærkning af den høitærede Minister angaaende et Arbejde, som kunde foretages om Søndagen, naar Udvalgets Forslag til § 2 blev vedtaget, nemlig, at Kobbersmede skulde kunne arbejde i Kjelderhalsen, troer jeg, den ærede Minister har taget feil; thi der staaer udtrykkelig i Udvalgets Forslag, at Bontiffsdørene skulle holdes lukkede, og, som bekiendt, er Kjelderhalsen ikke indenfor Døren, men udenfor, altsaa vil en Kobbersmed ikke i Genhold til denne Lov kunne arbejde i Kjelderhalsen, thi han arbejder da udenfor Huset, eftersom Kjelderhalsene, som bekiendt, gaae midt ud paa Fortouget, og dersom han begyndte paa Sligt, vilde han derfor ingenlunde have Medhold i den Lov, Udvalget har foreslaaet. Den første Anledning for mig til at fremkomme med mit Forslag har jeg stedse været meget ubeldig i at forklare for den høitærede Justitsminister; thi jeg hørte endnu idag, at han ikke kjender det Mindste der til, uagtet jeg 3 à 4 Gange ved forskjellige